

Arrest

nr. 154 722 van 16 oktober 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 15 april 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 maart 2015 tot intrekking van het verblijfsrecht en van de beslissing van 9 maart 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat G. LYS loco advocaat V. LURQUIN en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker heeft op 2 maart 2007 een visumaanvraag ingediend als echtgenoot van een tot verblijf in België toegelaten persoon, mevr. KB, met wie hij op 7 november 2005 in Marokko in het huwelijk is getreden. Dit visum werd toegestaan bij beslissing van 1 juni 2007.

1.2. De huwelijksakte werd aangeboden bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen ter registratie. Er werd een onderzoek gevoerd naar schijnhuwelijk, temeer nu mevr. KB tot 23 november 2006 nog gehuwd was met dhr. YB, huwelijk op basis waarvan ze een verblijfsrecht in België heeft verkregen.

1.3. Op 27 september 2007 heeft de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken beslist dat verzoeker mocht worden gemachtigd tot tijdelijk verblijf (1 jaar); deze instructie werd evenwel niet betekend.

1.4. Door de procureur des Konings te Antwerpen werd een onderzoek gevoerd naar schijnhuwelijk. De procureur des Konings heeft op 14 januari 2008 geadviseerd het huwelijk niet te erkennen. De ambtenaar van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen heeft op 22 februari 2008 vervolgens een weigeringsbeslissing genomen.

1.5. Bij schrijven van 15 juli 2008 heeft verzoeker een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ingediend. Hij stelde deze aanvraag o.m. op de samenwoning met zijn tot verblijf in België gemachtigde echtgenote, en hun gemeenschappelijk kind AS.

1.6. Op 4 augustus 2009 heeft de gemachtigde van de minister voor Migratie- en Asielbeleid beslist dat verzoeker in het bezit gesteld diende te worden van een A-kaart, waarna deze A-kaart diende te worden ingetrokken, en aan verzoeker de beslissing diende te worden betekend tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten en dit gelet op het onderzoek naar de aanvraag op grond van artikel 9bis van de wet.

1.7. Op 20 september 2008 werd het tweede gemeenschappelijk kind M geboren.

1.8. Op 21 oktober 2009 heeft mevr. KB evenals haar beide kinderen de Belgische nationaliteit verkregen.

1.9. Op 30 december 2009 werd aan de Dienst Vreemdelingenzaken een positief samenwoningverslag bezorgd van verzoeker met zijn twee Belgische kinderen.

1.10. Ingevolge voormelde elementen heeft de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken op 9 februari 2010 beslist dat verzoeker als ouder van twee Belgische kinderen kon worden gemachtigd tot verblijf van onbepaalde duur. Verzoeker werd op 7 mei 2010 in het bezit gesteld van een B-kaart.

2.11. Op 20 juli 2012 werd een derde gemeenschappelijk kind A geboren.

1.12. Bij arrest van 13 mei 2014 heeft het hof van beroep te Brussel (ref. arrest: 2014/AR/1017, in kracht van gewijsde gegaan en door de gemeente overgeschreven op 31 december 2014) de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit van mevr. KB uitgesproken omwille van fraude. Het huwelijk waarop het verblijfsrecht van mevr. KB gestoeld was, was reeds bij vonnis van 3 maart 2010 van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen vernietigd.

1.13. Op 9 maart 2015 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie een beslissing genomen tot intrekking van het verblijfsrecht van de echtgenote en de kinderen van verzoeker; tevens werd een beslissing genomen tot bevel om het grondgebied te verlaten.

1.14. Op 9 maart 2015 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie eveneens een beslissing genomen tot intrekking van het verblijfsrecht van verzoeker.

Dit is de eerste bestreden beslissing die op 16 maart 2015 betekend werd, en luidt als volgt:

“De heer(1): naam: (...)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis toe passen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen dertig (30) dagen na de kennisgeving / uiterlijk op:

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel-7, alinea 1:

□ 2° de vreemdeling verblijft langer in het Rijk dan de termijn waartoe hij gemachtigd is door het visum of de visumverklaring dat of die in zijn paspoort of in zijn daarmee gelijkgestelde reistitel werd aangebracht (art.6, eerste lid, van de wet)

Het wettig verblijf van de betrokkene is verstreken. Bij beslissing van de dienst vreemdelingenzaken van 09.03.2015 werd het verblijfsrecht van de betrokkene ingetrokken omdat het een rechtstreeks gevolg was van fraude”

1.15. Op 9 februari 2015 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tevens een beslissing genomen tot bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Dit is de tweede bestreden beslissing die op 16 maart 2015 betekend werd.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 3 en 28 van het IVRK, artikel 8 van het EVRM, het hoorrecht als algemeen beginsel en vervat in de rechten van verdediging (de artikelen 47 en 48 van het Handvest van de grondrechten van de EU), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, de artikelen 42septies en 62 van de vreemdelingenwet, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en een gebrek aan respect voor de rechtmatige verwachtingen van anderen. Er is tevens sprake van een manifeste appreciatiefout en een tegenstrijdige motivering.

Verzoeker betoogt dat de verwerende partij onterecht toepassing maakt van het algemeen rechtsbeginsel *fraus omnia corrumpit* en dat de bestreden beslissing aangetast is door een interne tegenstrijdigheid.

2.2. Het Hof van Cassatie erkent het adagium “*fraus omnia corrumpit*” als algemeen rechtsbeginsel. Het houdt in dat de dader van een bedrieglijke handeling geen voordelen uit zijn bedrog kan halen.

In casu wordt in de eerste bestreden beslissing geoordeeld dat verzoeker geen recht op een verblijf heeft dat het rechtstreeks gevolg is van fraude. De gemachtigde licht hierbij toe dat er geen grond was voor regularisatie van verzoeker omdat het vestigingsrecht van zijn echtgenote, in functie waarvan hij de machtiging had bekomen, werd ingetrokken omdat dit vestigingsrecht rechtstreeks was voortgevloeid uit het vernietigde, eerdere huwelijk van zijn echtgenote met een Belgische man en als gevolg van het arrest van 13 mei 2014 van het hof van beroep van Brussel tot de vervallenverklaring van de Belgische nationaliteit van zijn echtgenote.

Zoals verzoeker opmerkt, blijkt echter nergens uit de motieven van de bestreden beslissing dat verzoeker zelve fraude zou hebben gepleegd die van doorslaggevend belang was om de verblijfsmachtiging te bekomen. In tegendeel wordt in de eerste bestreden beslissing uitdrukkelijk bevestigd dat verzoeker zelve in dit opzicht niets kan worden verweten. De gemachtigde stelt immers het volgende: *“De Dienst vreemdelingenzaken is zich bewust van het feit dat betrokkene zelf geen fraude heeft gepleegd.”*

Met verzoeker kan worden vastgesteld dat de verwerende partij onterecht toepassing maakt van het algemeen rechtsbeginsel *fraus omnia corrumpit* en dat de bestreden beslissing aangetast is door een interne tegenstrijdigheid.

Het verweer in de nota met opmerkingen doet niets af aan voorgaande vaststelling.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

3. Nu reeds is vastgesteld dat er grond is tot nietigverklaring van de beslissing waarbij verzoekers verblijfsmachtiging van onbeperkte duur wordt ingetrokken, verliest het kwestieuze bevel om het grondgebied te verlaten haar noodzakelijke grondslag. De nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing brengt dan ook met zich mee dat ook de tweede bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 maart 2015 tot intrekking van het verblijfsrecht en de beslissing van 9 maart 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. DENYS

M. MILOJKOWIC